

КОД АХМЕТ-БЕГА ЗОГУ

Тирана, 9 фебруара 1924.

Претседник албанске владе требало је да ме прими јуче у четири по подне, па је био заузет клупском седницом. Послао је због тога директора штампе да ме обавести како ће ме примити данас у два часа код своје куће. Ја и Фиџри-бег полазимо благовремено да бисмо били тачни, пошто је два пута наглашено „тачно у два часа“.

Поред других разлога интересантно је видети најмлађега шефа владе у свету. Јер је син Џемал-паше рођен 1895 у Мату. Данас му је пуних двадесет осам година. Школе је учио у Цариграду. Говори поред албанског немачки и турски. С осамнаест година ступа у активну политику, одмах по повратку из престонице 1913. После конгреса у Љушњи он је министар унутрашњих дела. Затим га бирају за сенатора. Од 1921—1922 опет има портфељ министра унутрашњих дела да постане 1923 претседник министарског савета.

Та је тако брза каријера необична и за једну младу државу. Утолико пре што је Албанија имала већ старијих националних радника, који су се политиком бавили годинама. За свој успех Ахмет-бег има да захвали угледу своје куће, јаком фису, паметној мајци и необичним личним способностима. Зато је његово име на устима свију и пријатеља и непријатеља. Он води Албанију с великим самопоуздањем. А кад чујете да једна госпођа каже другој: „Данас сам видела Ахмет-бега“, ви ма на коликој даљини били осетите да је тај сусрет особито пријатан.